

W čerpjenju při Jezusu stać

**Syn čłowjeka njeje přišoť,
zo by sebi služić dať,
ale zo by služiť a dať swoje žiwjenje
k zapłaćenju za jich wjele.**

Mark 10,45

Štó sedži pódla koho? Hdyž so wulke zetkanje najwažnišich politikarjow swěta přihotuje, je to loskoćiwe prašenje. Direktnje pódla ameriskeho prezidenta němski kancler najskerje njesedzi, dokelž njesu styki přeco najkmańše. Tola naš kancler njesedzi tež předaloko wot prezidenta, wšako staj staraj zwjazkarje. Porjad sedženskich městnow pokazuje hižo do toho, zo su politikarjo z jednanjemi započinali, štó na koncu wo woprawdže wažnych wěcach sobu rozsudzi. Tutón zwisk začuwaja hižo džěci w swójbje z wjacorymi sotrami a bratrami, hdyž sej kóžda a kóždy z nich žada, zo by směť pódla žadneho hosća sedžeć.

Runje wo tajkej zwadže w kole Jezusowych wučomnikow rozprawa nam scėnik Mark. Dwaj z nich – Jakub a Jan, synaj Cebedeusa – přistupitaj, najskerje skradžu před druhimi, k Jezusej a rjeknjetaj jemu: „Mištrje, chcemoj, zo by za naju činiť, wo čož budžemoj tebję prosyć.“ Wón praji jimaj: „Što chćetaj, zo bych za waju činiť?“ Wonaj praještaj jemu: „Daj namaj, zo bychmoj sedžaťoj jedyn na twojej prawicy a druhu na twojej lěwicy w twojej krasnosći.“ (Mark 10,35–37)

W přnim wokomiku klinči tuta próstwa trochu džěšćowska abo naiwna. Ale za tym tči chutne žadanje. Wonaj drje wo sebi wěritaj, zo mataj wosebity wuznam za Jezusa abo zo staj z nim wušo zwjazanaj hać ći druzy. Hdyž pak staj woprawdže swěrnaj wučomnikaj, mataj tola tež prawo na to, zo Jezus jimaj tutu maľu próstwu spjelni – někak jako mzdu abo myto za

wusahowace zasľužby. Hdyž smy sprawni, njesu nam tajke mysle cyle cuze. Tež ja mam druhdy podobnu mysličku: Hdyž sym žiwy jako dobry a pilny křesćan, mam tež prawo na to, zo Jezus moje próstwy spjelni a zo so za moje žadanja zasadźuje.

Troštnje je, zo Jezus próstwu swojeju wučomnikow chutnje bjerje. Njeswari na

dać křićić z křćeńcu, z kotrejž budu ja křćeny?“ Wonaj rjeknyštaj jemu: „Haj, to móžemoj.“ Jezus pak praji jimaj: „Budžetaj drje pić keluch, kotryž ja piju, a budžetaj křćenaj z křćeńcu, z kotrejž budu ja křćeny; ale sedžeć na mojej prawicy a na mojej lěwicy, to njeprišľuša mi wamaj dać, ale budže tym přistać, za kotrychž je to postajene.“ (Mark 38–40)

Nihdže w ewangeliju nječitamy, zo mamy jako křesćenjo prawo na to, zo by naše žiwjenje po zemskich poměrach wosebje lochke abo přijomne bylo. Snano móže wono trochu zbožowniše być, dokelž njetrebamy so smjerće tak jara bojeć kaž ludžo bjez nadźije.

Při Jezusu stać abo pódla njeho sedžeć pak móže tež rěkać, zo mamy jemu tež w jeho čerpjenju slědować. Wjele křesćanow na swěće – wosebje w islamskich abo komunistických krajach – ma wšědnje tajke wužadnje, zo maja swojeje wěry dla njelěpšiny abo dyrbja samo pod namócu čerpeć, haj, druhdy tež za wěru wumřěć.

Wot tajkeho položnja smy w Němskej daleko zdaleni. Začuwamy pak mjeztym, zo njesmy hižo w samozrozumliwje křesćanskim kraju žiwi. Móže być, zo mamy znowa wuknyć, zo ma to swoju plaćiznu, hdyž chcę z dobrym swědomjom jako křesćan žiwy być.

Wužiwajmy tuž čas, kotryž wostanje nam hišće hać to čicheho pjatka, a sluchajmy na to, štož je Jezus svojim wučomnikam tehdy na koncu tamneje swojorazneje rozmoľwy prajiť:

„Štož chce wulki mjez wami być, ma waš sluzownik być; a štož chce mjez wami přeni być, ma wotročk wšitkich być. Přetož tež Syn čłowjeka njeje přišoť, zo by sebi služić dať, ale zo by služiť a dať swoje žiwjenje k zapłaćenju za jich wjele.“

Krystof Rummel

Skupina křižowanja w Njeswačanskej cyrkwi Foto: Jürgen Maćij

Jana a Jakuba dla jeju žadanja. Nawopak: Wón jimaj rozkladže, što to rěka, při nim stać abo pódla njeho sedžeć:

„Wój njewěštaj, wo čož prosytaj. Móžeťaj wój keluch pić, kotryž ja piju, abo so

Kaž wulki štom při čerstwej wodže

Lube džěci, zawěšće znajeće sławnu sadu, wosebje wot ćetow abo wujow, kotrychž tak husto njezetkaće: „Ty pak sy chětro narostła!“ Sprawdu prajene, mi docyła tak njeje, zo bych nětko wo wjele wjetša była hač w tych dnjach do toho. Jeničce druhdy mi napadnje, zo su rjane pulowery abo šikwane jeansy zaso kusk wuše. Najbóle pak mje mjerza, hdyž dyrbymy so w šuli na příklad w sportowej wučbje wšitycy do jednoho rynku zestupać. Potom mjenujcy widžu, zo njejsym runje najwjetša holca w našej rjadowni. Wšak su někotre z mojich sobušulerkow skoro wo cyłu hłowu wjetše dyžli ja.

Tehodla bych sej druhdy přała, zo bych tola kusk wjetša była abo spěšnišo rostła. Wšojedne pak, koho so prašam: Nichtó žanu ideju nima, kak spěšnišo rosćeš.

W džěćacej hodžinje je nam naš wučer raz wo Cacheju powědał. Wo tutym mužu móžemy w bibliji čitać, zo tež wulki był njeje. Bě mjenujcy na štom zalěž, zo by Jezusa widzał, dokelž běše drje tak małki, zo jeho hewak wuhladał njeby. A byrnjež měješe tutón Cachej dosć wažne powoňanje, běše tola mjez ludźimi zle wuwolany. Jeho džěto, zběranje dawkow za kejžora, bě ludžom postork, tak zo jeho zańc njemějachu. Runje tajkeho małego a njewoblubowanego muža

pak sej Jezus k sebi skaza: „Cachejo, zalěz dele! Chcu džensa twój hósć być!“ Tajke připowědženje bě wulka česc za hosćićela a wulka překwapjenka za wšech druhich: Jezus bě sej runje jednoho z najbóle zacpětych čłowjekow tuteho městačka za hosćićela wupytał.

Je wězo rjenje, zo su před Jezusom wšitycy, mali a wulcy, witani. Wot teho pak tež wjetša njenarostu ...

Što činić? Prašam so maminki. Ta pak mi wotmołwi z druhim prašenjom: „Štó čini, zo štomu rostu?“

Chwilku přemyslowach, doniž mi myslička njepřidńe: „Štomu rostu same wot so!“

„Prawje!“, je mje maminka chwaliła. „Wšo, štož je žiwe, rosće a dorosće bjez teho, zo dyrbymy něšto za to činić.“

Jezus bě prajil: „Pohladajće na ptaki pod njebjom: Wone njesyja, wone nježněja ani njechowaja do bróžnjow, a waš njebjeski wótc je tola zežiwja.“ Za žiwjenje trjebamy wězo něšto do brjuška a powětr, rostliny pak trjebaja swěto slónca město jědze. Zo pak bychmy rostli, za to njetrjebamy nič činić. Wšo přidńe kaž samo wot so. Maminka praji, zo je Bóh čłowjeka a wšo žiwe tak stworił. Wšo rosće – zwěrjata, kwětki, štomu a my.

A hdyž so dowěrjamy Božej lubosći, rosćemy, doniž njebudžemy kaž tajki wulki štom při čerstwej wodže.

Waša Mina
Měrcin Bałcar

Wulke štomu při čerstwej wodže

Foto: Klawdija Bałcarjowa

Pokiwy

Počesćenje Šěracha

Składnostnje 250. posmjertnin fararja a pčofarja Hadama Bohuchwała Šěracha wotkryja njeđzelu Palmarum, 2. apryla, w 14.00 hodž. na bywšim farskim dworje w Budyšinku informacisku taflu wo jeho žiwjenju a skutkowanju.

Ćichopjatkowny koncert

W Rakečanskej cyrkwi předstaji madžarski komponist a pianist Gabor Benda ćichi pjatk, 7. apryla, swoju klawěrnú kompoziciju „Stawizna Jezusa“. Kruch předstaja dwanaće stacijow w žiwjenju Jezusa wot naroda hač k smjerći. W hudźbje měšaja so elementy klasiki, jazza a filmoweje hudźby. Mjez sadžbami čitaja so krátke teksty. Započatk je w 16.00 hodž., zastup je darmotny.

Jutrowne spěwanje

Přeprosymy jutrowničku, 9. apryla, rano w 6.00 hodž. na dwurěčne jutrowne spěwanje z nutrnosću na Pawlikec statok do

Wuježka pod Čornobohom. Po tym sydaja jutrowne całty a kofej.

Bukečanska Bjesada a wosada

Serbski kónc tydženja

Wot 14. do 16. apryla wotměje so lětuši serbski ewangelski kónc tydženja w Hainewalde. Přeprošeni su wšitycy, kiž so na serbsku zhromadnosć wjesela.

Bjesadny přednošk

W Hodžijskej Bjesadze přednošuje dr. Christian Kessner z Lohmena srjedu, 19. apryla, wo dźiwje sluchoweho procesa z čelneje kaž z dušineje strony. Wot wobrazu a zwuka přewodžany přednošk budže w němskej rěči, referent pak so na serbsku hudźbu počahuje. Serbske słowo a serbski spěw wječork wobrubitej. Započatk je w 19.00 hodž. w kantoraće při nawsy. Wšitycy zajimcy su wutrobne přeprošeni.

Gerat Krawc, Hodžijska Bjesada

Wosadne popołdnje

Přeprosymy wutrobne na serbske wosadne popołdnje sobotu, 29. apryla, w 14.30 hodž. na wosadnu žurlu do Bukec. Po nutrnosći ze Serbskim superintendentom

Žohnowane jutry

preje wšitkim čitarjam,
dopisowarjam
a dobroćelam

redaktorka Pomhaj Bóh

wobsteji při šalce kofeja a kusk tykanca móžnosć k bjesadze a spěwanju ludowych spěwow.

Bukečanska Bjesada

Literarna rozmołwa

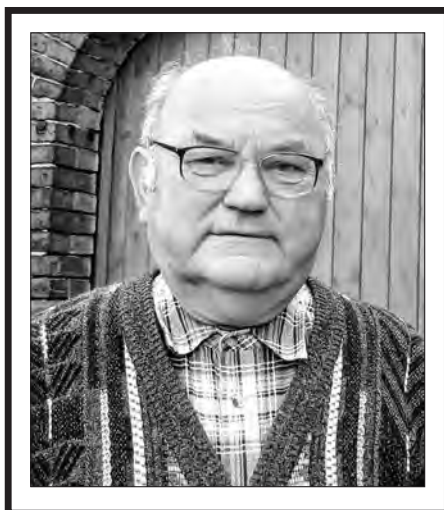
Z diskusiju wo knize Měřany Cušcyneje „Stop a stup“ pokročuje so rjad wuměškich rozmołwow Zwjazka serbskich wumělcow pod titulom „tracTare“ pjatk, 5. meje, we 18.00 hodž. w towarstwowej rumnosći Budyškeho hosćenca „Brauhaus“ na Thoma-Mannowej dróze 7. Zawod do edicije poda Sylwija Šěnowa. Na zarjadowanje su wšitycy zajimcy přeprošeni.

Helmut Kurjo z Blunja zemrěl

Po Łužicy roznjese so zrudźaca powěsć, zo je po dlěšej chorosći wutoru, 14. měrca, we Wojerowskej chorowni znaty Blunjanski Serb Helmut Kurjo w 89. léće žiwjenja zemrěl. Žarowanska swjatočnosť bě pjatk, 24. měrca, na wosadnym kěrchowje.

Helmut Kurjo bě w Blunju znaty jako dobra duša wosady a wsy. Tu narodži so 6. januara 1935 do serbskeje ratarskeje swójby. Mać a wowka chodžeštej čas žiwjenja w serbskej drasće. Prawidłowny wopyt kemšow a domjaca modlitwa běštej samozrozumliwej. Hakle jako šulski hólc nawukny prawje němsku rěč. Po wuchodźenju šule dźěłaše doma na statoku a wot 1960 we wjesnym prodrustwje, spočatnje na polu, pozdžišo wjele lět w hródži. Z ćětom a dušu ratar wosta wón čas žiwjenja wusko zwjazany ze swojej holanskej domiznu.

Dlěje hač 25 lět nawjedowaše Helmut Kurjo Domowinsku skupinu we wsy. Tež w předsydstwje Wojerowskeje župy skutkowaše sobu. Pozdžišo bě člon Blunjanskeho drastowego towarstwa, w kotrymž dźiwaše na akuratnosť předstajenja tradicijow. Jako wuběrny znajer Wojerowskeje narodneje drasty a jeje Blunjanskich wosebitosćow pomhaše z radu a skutkom při najwšlakorišich składnosćach. Sam bě wušikny wušiwar a zhotowješe tež klanki w serbskej drasće. Runje tak wustojnje debješe jutrowne jejka a wobdželeše so wuspěšnje

Helmut Kurjo

Foto: Andreas Kirschke

na wotpowědnych wustajeńcach a wubědžowanjach.

Helmut Kurjo bě wot 1965 posledni serbski braška we Wojerowskich kónčinach. Na 125 kwasach, kiž pak hižo serbske njeběchu, je pory wjeďel k wěrowanju do cyrkwy. Swoje brašowske znajomosće móžeše pozdžišo jako nawoda Blunjanskeho kwasneho čaha nałožować. Wjele lět spěwaše tež sobu w serbskim měšanym chórze Židžino-Bjezdowy. Po přewróće 1989/90 zarjadowa sej na swoim statoku priwatny muzej, w kotrymž wustaješe něhdyše ratarske

graty a domjacu nadobu kaž tež serbske drasty, jutrowne jejka a dalše zajimawosće z holanskeho wjesneho žiwjenja.

Nic naposledk bě Helmut Kurjo znaty jako swěrný křesćan. Wot 1960 do 2007 skutkowaše sobu w cyrkwinski předstejičerstwje Blunjanskeje wosady. Tójšto lět wukonješe tež službu jako kěbětara a lektor. W léće 1969 so wo to postara, zo so 23. serbski ewangelski cyrkwinski dzeń w Blunju wotmě. Za wšu při tym nałoženu prócu so jemu wobdželnicy na kóncu z trójnej „Sławu“ džakowachu. Po přewróće dźělaše sobu w delnołužiskej skupinje Serbska namša a posrědkowaše hač do 2016 w programach delnjoserbskeho rozłosa připošlučarjam Bože słowo w maćernej rěči. Słušeše k stajnym wobdžělnikam Serbskich domizniskich dnjow, kiž so wot lěta 2008 we Wojerowskich wsach wotměwaja, mjez druhim 2018 tež w Blunju. W nowinskim přinošku raz wuzběhny, zo słuša k najwážnišim wěcam, kotřež wobsedzi, serbska biblia z lěta 1881, kotruž bě namrěł po svojim dźědže a nanje. Składnostnje swoich sydomdžesaćin 2005 w Pomhaj Bóh wuzna: „Bjez wěry njebych móht žiwy być.“

Z Helmutom Kurjom je wotešoł posledni mnohostronski ludowy wumělc a swěrný křesćanski Serb Wojerowskich stron. Njech wotpočuje w měrje w lubowanej zemi serbskeje hole. **Trudla Malinkowa**

Pši Serbskem bliže wó Wóscenasu pó arabsku

Referentka Jadwiga Malinkowa pokaza talar z Wóscenasom w arabskej rěcy.

Foto: Martina Golašojc

Gósc 93. serbskego blida w chóšebuskem Serbskem muzeju jo 20. měrca była Jadwiga Malinkowa, wósadna farařka w Slěpem. Organizatorka rozgronow Christina Kliemowa pšepšosujo na zajmne diskusije w serbskej rěcy wó aktualnych a wšednych pšašanjach w serbskej Łužyce a zwenka njeje. Tema Serbskego blida jo była tenraz, lěc jo wuměna mjazy konfesijami a nabóžninami móžna a kak to wuglědajo w Nimskej abo w drugich krajach. Žaseš luži běšo pódla, inkluziwnje dvě digitalnej pšislučarce.

Aby diskusija ned z teju komplikowaneju materiju mógła startowaš, jo Jadwiga Malinkowa sobu pšijnjasta tši pšedmjaty: serbski spiwnik „Zernička“, rusojsku ikonu a talar z arabskim napisom. Wóna jo rozkladowała, na kaku wašnju te pšedmjaty symbolizěruje jeje žywieńsku drogu. Ako jo wótrosła w serbskej ewangelskej swójzjbe, jo spiwanje pšecej wažne było. Druge darika stej se pósěgowałej na studijne casy a drogowanje w Pólskej, Syriskej a Libanonje. Wósebný zajm jo zbužił arabski talar, kenž wšak njejo měł nic cyniš z is-

lamom. Napismo ga jo był Wóscenas w arabskej rěcy.

Rozwijala jo se zajmna diskusija wó wšakorakosći religijow a konfesijow. Pokazało jo se na nutšikowny poměr mjazy konfesijami w Serbach ako teke na swět nabóžninow na Bliskem pódzajtšu. Jadwiga Malinkowa jo wuzwignuła wjelike kulturelne rozdžěle, kótarež lěbda z religiju maju cyniš. Druge wobžělniki diskusije su powědali wó swoich nazgónjenjach z cuzymi konfesijami a nabóžninami, na pšiklad w něgajšnej Jugostowjańskej, w Hungorskej abo Israelскеj. Teke aktualna diskusija w Chóšebuzu, kak póbitowaš móžnosť islamskego zakopowanja, jo se w běgu diskusije narěžnuła.

Wobžělniki Serbskego blida su byli jadneje myslu, až wuměna mjazy wjeleserakimi nabóžninskimi wusměrjenjami dej móžno byš, gaž se wuwěrnje mjazy sobu powěda a nic jano jaden wó drugim. Wjele lubjacy zachopjeńk wiziymy w Barlinju, zož se twari Dom jadnogo Boga (House of One), kenž se pósěgujo na zgromadny kórjeń žydojstwa, kšesćijaństwa a islama.

Hartmut S. Leipner

Wopominanje fararja Jana Křižana w Hodźiju

Skladnostnje 100. posmjertnin něhdyšeho Hodźijskeho fararja Jana Křižana bě tamniša wosada sobotu, 25. februara, na wopominanske zarjadowanje přeprósyla. Nahladna ličba potomnikow fararja Křižana a Serbow ze wšelakich wosadow bě so na žurli Hodźijskeho kantorata zešla. Na započatku witaše zhromadženych předsydku Maćicy Serbskeje dr. Anja Pohončowa. Wona pokaza na to, zo njeje farar Křižan džensa hižo jara znaty, hačrunjež bě za swój čas wuznamna wosobina. Čim bóle ma so angažement Hodźijskeje wosady česćić, kiž njeje na swojeho fararja zabyła. Tež wosadny farar a Serbski superintendent Krystof Rummel zhromadženych postrowi. Wón skedźbni na to, zo je so farar Křižan čas swojeho žiwjenja swědomiče po swojim ordinaciskim slubje měł: dowěrjene zastojnstwo po Božej woli wjesć a ewangelij Jezusa Chrystusa předować, kaž je w Swjatym pismje podate. Štož bě slubił, teho je so dźeržał, tak zo bě Hodźijskeje wosadže swěrný pastyr.

Dr. Gerat Krawc witaše přitomnych w mjenje Hodźijskeje Bjesady a porěča jako přeni referent wo žiwjenju a skutkowanju fararja Křižana. Tutón bě so 1854 w Sćijecach pola Budyšina do pobožneje serbskeje burskeje swójby narodźił. Wěra, serbstwo a burstwo běchu tři stópy, kiž postajowachu jeho žiwjenje. Po studiju teologije nastupi 1883 w Hodźiju městno diakona a w léce 1898, po smjerći fararja Jaroměra Hendricha Imiša, sta so z jeho naslědnikom jako farar. Dohromady bě 40 lět duchowny w Hodźiju. W léce 1892 woženi so z kublerskej džowku Lejnu Mětec z Rašowa. Mandželskimaj narodžichu so synaj a džowce. Farar Křižan zemřě 22. februara 1923. Na pohrjebje jemu wulka syła žarowacych poslednju česć wopokaza.

Farar Křižan bě w léce 1877 Maćicy

Počesćenje fararja Jana Křižana při jeho poslednim wotpočinku na Hodźijskim kěrchowje

Serbskej přistupił a nawjedowaše ju wot 1902 jako městopředsyda a wot 1905 jako předsyda. Jako tajki měješe towarstwo naležnosće koordinować, serbske zajimy před statnymi zarjadami zastupować a so wo wobhospodarjenje Serbskeho domu w Budyšinje starać. Wo tym přednošowaše – w serbskej rěči – dr. Annett Brězanec, archiwarka Serbskeho kulturneho archiwa. Nimo teho wukonješe farar Křižan tójšto dalšeho džěla w serbskim wobłuku. Tak pisaše a wudawaše wjele lět protyku Předženak a časopis Misionski Posoł.

Jako třeci přednošowar porěča bywši wjesnjanosta Peter Beer z Hodźijskeho domizniskeho towarstwa wo Křižanec statokach w Hodźijskeje wosadže. Křižanec swójbni wobsedžachu kubla w Prěčecach, Myšecach, Małej Praze a Hodźiju. Zamołwice a wěcywustojnje swoje statoki wob-

hospodarjachu, zamóžachu je wukonliwje wjesć a docpěchu tak wěste derjeměće.

W mjenje swójbnych džakowaše so dr. Johannes Rentsch ze Zhorjelca iniciatoram zarjadowanja kaž tež pomocnikam z Hodźijskeje wosady, wosebje pak dr. Geratej Krawcej za wšu prócu. Swójbni běchu wšelake dokumenty sobu přinjesli a wupožili. Mjez druhim swójbnu chroniku, kotruž bě wnučka fararja Křižana, Christina Böttgerowa, zestajiła. Na zakładze tuteje chroniki běchu přiwuzni rodopis zhotowili, kotryž tehorunja w Hodźiju pokazachu. Dr. Krawc wozjewi, zo maja wotpohlad, wo wopomnjenskim zarjadowanju brošurku wudać. Zajimcy njech so pola njeho přizjewja.

Po přednoškach podachu so wšitcy zhromadnje k rowej fararja Křižana a jeho mandželskeje, hdžež zaspěwachu serbsku hymnu. Kwěće na row položichu Hodźijska wosada, Maćica Serbska a Serbske ewangelske towarstwo. Zajimawe popoždnje wuklinča w dobrej zhromadnosći a towaršliwej bjesadže při kofeju a tykanču w kantorace.

Njedzelu so hišće raz na dwurěčnych kemšach w Hodźijskeje cyrkwi na Jana Křižana spominaše. Chór Budyšin a Hodźijscy dujerjo wobrubichu Božu službu. Sup. Rummel předowaše wo ewangeliju njedzěle wo trójnym spytowanju Jezusa přez čerta. Tak kaž wosta Jezus poslušny swojemu Bohu, tak bě tež Bože słowo knjez nad žiwjenjom a skutkowanjom fararja Křižana. Dr. Gerat Krawc poda po předowanju kemšerjam hišće raz přehlad wo žiwjenju počesćeneho.

Za wopominanje zaslužbneho serbskeho fararja chcemy so Hodźijskim wosadnym wutrobnje džakować. Wosebity džak słuša dr. Geratej Krawcej za organizaciju a wšu naloženu prócu. **Měrcin Wirth**

Potomnicy Jana Křižana před zachodom do Hodźijskeje cyrkwe

Foće: Měrcin Wirth

Wopominanje fararja Hadama Bohuchwała Šěrachy

K zahajenju jubilejnego lěta składnostnje 250. posmjertnin a 300. narodnin Hada- ma Bohuchwała Šěrachy přeprósyštej wulkowosada Při Lubaće a Šěrachowe pčołarske towarstwo sobotu popołdnu, 11. měrca, do Budyšinskeje cyrkwy. Na nutrnosć k wopominanju wuznamneho duchowneho a pčołarja móžeše farar Michael Ramsch na 60 serbskich a němskich zajimcow w rjanym historiskim Božim domje witać.

Hłowny přednošowar zarjadowanja bě Serbski superintendent n. w. Jan Malink, kotryž předstaji žiwjenje Šěrachy a jeho skutowanje na serbskim duchownym polu. Pochadžejo z wuznamneje serbskeje farskeje swójby, wotrosće Šěrach na faromaj w Nosaćicach a Malešecach. Po wopyće elitoweho gymnazija St. Afra w Mišnje studowaše teologiju w Lipsku. Jako młody farar w Budyšinku woženi so z dźowku Bukečanskeho fararja Langi. Wona porodzi dźewjeć dźěć, z kotrychž dwě zahe zemrěštej. Hakle 49 lět stary Šěrach zemrě, zawostawši wulke žiwjenske dźěło.

Referent rozloži wuznam Šěrachy za Serbow jako awtor, přeložer a wudawar nabožnych, stawizniskich a šulskich knihow. Šěrach přenjesa kěrlušy do serbsčiny, wuda serbske spěwarske a přeloži sobu wobšěrnu Lutherowu domjacu postilu. Jako historikar předstaji stawizniske wuwidě Serbow a podpěraše strowe narodne sebjewědomje. Po postajenju powšitkowneje

šulskeje winowatosće napisa serbsku wučbnicu, kotraž hakle po jeho smjerći wuńdže. Jeho zaslužbow dla zapřija Njeswačanski farar Jurij Mjeń Šěrachy do swogeho „Rěčerskeho kěrlušy“ a Mužakowski farar Jan Jurij Vogel namołwješe, zo njeh serbski lud nihdy njezapomni jeho mjeno.

Skutkowanju Šěrachy jako pčolar wěnowaše so potom w dalšej narěči něhdyši Malešanski wjesnjanoša Günter Sodan, hłowny iniciator jubilejnego lěta. Wón

W Budyšinskej cyrkwi přednošowaše sup. n. w. Jan Malink wo fararju Šěrachy (na mólbje w pozadku). Foto: Carmen Schumann

wuzběhny, zo je Šěrach ze swojimi slědženjemi kaž tež ze załoženjom šule, towarstwa a časopisa pčołarstwo pozběhnył na wědomosć. Ze swojej wědu je zmóžnił, zo sta so z dotal dźiwjeje pčołki domjace zwěrjo. Za to spožčichu jemu mjezynarodnje wjele česće a wuznamjenjenow. Tutu wulkotnu tradiciju do pomjatka zwołać a na nju nawjazać chce Šěrachowe pčołarske towarstwo, kotrež ma swoje sydło w Šěrachowym domje w Budyšinku. Tomu ma tež služić jubilejne lěto 2023/24 ze swojimi wšelakimi zarjadowanjami.

Dwuhodzinske wopominanje zahaji farar Ramsch z duchownym słowom. Wo hudźbne wobrubjenje postarachu so wosadna kantorka Claudia Wićazowa na piščelach kaž tež sopranistka Romy Petrik a chór Lutherskeho zhromadženstwa z Budyšina ze spěwnymi přinoškami. Zhromadnje zanjesechu wopytowarjo wot Šěrachy do serbsčiny přeloženej kěrlušej „Ja z cyłej dušu česć dam tebi“ a „Ach wostań při nas z hnadu“, wotměnjejo z němskimi a serbskimi štučkami.

Přichodnej zarjadowani jubilejnego lěta wotměwatej so tehornuja w Budyšinku. 2. apryla wotkryja na farskim dworje informacisku taflu wo Šěrachy. 20. meje přepraša na wotewrjenje něhdže štyri kilometry dotheje pućowanskeje šćežki, na kotrež posrědkuja dalše tafle zajimawosće wo wuznamnym fararju a pčołarju.

Trudla Malinkowa

Serbski bus 21. meje

Po tym zo dyrbeše wulět w meji 2020 koronapandemije dla wupadnyć, chcemy so lětsa zaso na jězbu podać. Da-li Bóh, chcemy njedzeli, 21. meje, ze Serbskim busom do Wróclawja jěć. Do kemšow chcemy so po džělu stareho města wodzić dać. Po tym wobdźělmy so na trojorěčnych kemšach ewangelskeje Chrystoforusoweje wosady a zhonimy něšto wo jeje stawiznach a džensnišim žiwjenju. Přizamknje so wobjed. Kofej z bjesadu změjmy we wosadnym domje. Ducej dom chcemy sej hišće wulku drjewjanu cyrkej w Jaworje wobhladać.

Wotjědzemy rano w 7 hodž. na busowym zastanišću pola Marje-Marćineje cyrkwy w Budyšinje. Wokoło 19 hodž. wróćimy so do Budyšina.

Přeprašujemy wutrobnje na zhromadny wulět. Přizjewce so prosu pola Měrcina Wirtha w Budyšinje pod tel. 03591/605371. Jězba plaći za dorosćeneho 35 eurow a za džěćo 15 eurow.

Handrij Wirth

Křesćanska kniharnja 25 lět

Křesćanska kniharnja na Mjasowych wikach w Budyšinje swjećeše 25. februara swoje 25lětne wobstaće. Jeje nawodnicy Katrin Otto gratulowachu k jubilejnej mjez druhim Serbski superintendent n. w. Jan Malink, financny měščanoša dr. Robert Böhmer a Budyski superintendent n. w. Reinhard Pappai (wotlěwa). Foto: Carmen Schumann

Posledni serbscy fararjo w serbskich wosadach sakskeje krajneje cyrkwyje (7)

Božidar Kapler w Hornim Wujězdze (hač do 1927)

Božidar Kapler (Paul Theodor Kappler) narodži so 27. januara 1887 jako syn Jana Awgusta Kaplerja (1851–1937), cyrkwinškeho wučerja a kantora Michałskeje wosady w Budyšinje. Po wuchodženju Michałskeje šule wopyta gymnazij w Budyšinje, dźělajo tu sobu w předsydstwje serbskeho towarstwa SSB. Teologiju studowaše w Marburgu a Lipsku, hdžež bě sobustaw a nachwilnje předsyda Serbskeho předarskeho towarstwa. Po tym skutkowaše něhdže tři lěta na wšelakich městnach we wosadach zwonka Łužicy, mjez druhim w awstriskej Steiermarce, doniž njepřiidže 1915 jako farar do Hornjeho Wujězda.

Na juhozapadnej kromje serbskeho kraja ležacy Horni Wujězd měješe spočatk 20. lětstotka status němsko-serbskeje wosady. Jako so tam 1915 farar Herman Wjacka na wuměnk poda, hrožeše strach, zo budže jeho naslědnik Němc. Zo by so temu zadžewalo, so farske městno dwójce wupisa a so naposledk wot konsistorstwa wobsadzi. Krótko do hód 1915 Kaplerja za wosadneho fararja zapokazachu.

We wosadze dźělajo farar Kapler hromadze z Pawołom Krawcom (1885–1954), kotryž bě wot 1910 šulski nawoda a kantor w Hornim Wujězdze. Z Konjec pola Kumsčic pochadzacy burski syn bě swěrný Serb, sobustaw Mačicy Serbskeje a ludowy wumělc, kotryž sej w starym młynje pola Wulkeho Wosyka priwatny muzej serbskeje materielneje kultury zarjadowa. Wo jeho prócowanjach rekaše, zo bě Hornjowujězdžanska wosada hižo při jeho přichadze 1910 „jara přeněmčena, tak zo

tam jako serbski horliwec „na bjeznadžijnej straži“ steješe“. (PB 4/1954)

Farar Kapler woženi so z Marju rodź. Kaibitsch (1885–1958), němskej wučerku ze Steiermarki. Z mandželstwa wuńdžechu štyri dźěći, tři dźowki a syn.

Po dwanaće lětach w Hornim Wujězdze wróci so Božidar Kapler do ródneho Budyšina. 1927 sta so z druhim a 1936 z přerim fararjom Michałskeje wosady.

W Hornim Wujězdze so po Kaplerjowym wotchadze podarmo wo serbskeho naslědnika prócowachu. Naposledk so farske městno wupisa bjez wuměnenja wobknježenja serbskeje řeče a wobsadzi so z Němcom. Za Serbow bě to zrudzacy podawk, tak zo so zjawnje skoržeše: „Ke Kotowskej a ke Ketličanskej wosadze přizamknje so nětk jako třeca naša wosada, kotraž hač dotal serbska, nětk němskeho dušepastyrja dostanje. To je něšto nastrážace! Za tak krótki čas tři wosady, z kotrychž měješe jedna, Ketličanska, hač sem samo dwejach Serbow w farskim zastojnstwje.“ (PB 33/1927)

Maćernorěčne zastaranje Serbow w Hornim Wujězdze přewzachu nětk susodni fararjo z Hodžijskeje a Budyskeje Michałskeje wosady. Z třicetych lět předleža někotre ličby wo serbskich Božich blidach w Hornim Wujězdze: 1930 swjećachu sydom serbskich spowědžow, 1931 tohorunja sydom (wot dohromady 1 226 spowědnych bě 186 serbskich), 1935 pjeć (wot dohromady 1 218 spowědnych bě 150 serbskich) a 1936 tři spowědže w serbskej řeči. Po wójnje wotměwachu so na inicia-

Božidar Kapler (1887–1942) Foto: archiw PB

tiwu kantora Krawca hišće něšto króć wob lěto serbske Bože služby. Z jeho smjerću 1954 wone zańdžechu.

Božidar Kapler podpěrowaše serbske prócowanja. Přišedši do Hornjeho Wujězda zastupi 1916 do Mačicy Serbskeje. W Budyšinje podawaše pódlu farskeho zastojnstwa něšto lět serbsčinu na měščanskim gymnaziju.

1941 slušeše k tym serbskim duchownym, kotrychž nacionalsocialisća jich politiskeho a narodneho nastajenja dla z Łužicy wuhnachu. Měnješe wosadu z fararjom w Dorf Wehlenje w Sakskej Šwicy, kotryž přewza jeho městno w Budyšinje. Hluboko zrudzeny poda so farar Kapler na čezki puć do cuzby. Njezamó so tam hižo zadomić, styskaše so jemu za serbskej domiznu a ródnej wosadu. Dušinje a čělnje čerpjacy wón 23. junija 1942 w Dorf Wehlenje zemřě. Swój posledni wotpočink namaka na Michałskim pohrjebnišću w Budyšinje.

Božidar Kapler měješe njeruneho bratra, Jana Kaplerja (1880–1947), kotryž jako sobustaw NSDAP w nacionalsocialistiskim duchu skutkowaše. Wot 1922 do 1947 farar w Njeswačidle, postaji jeho tehdyše brune cyrkwinške wjednistwo přečiwo woli serbskich duchownych za Serbskeho wyšeho fararja. Po wójnje zahaji cyrkej přečiwo njemu wotnacifikowanske jednanje, tola prjedy hač k wusudej dóndže, wón zemřě.

Jedna z dźowkow Božidara Kaplerja, Erdmuthe, wuda so na fararja Hinca Šoftu (1912–1996), kotryž skutkowaše w Budyšinje, Rakecach a Drježdžanach. Dalša, Friedegund, sta so z mandželskeje serbskeho wučerja Korle Nalija (1920–2012) z Wulkeho Wjelkowa, kotrehož swójba měješe wjele pod stalinistiskim socializmom čerpjeć.

Trudla Malinkowa

Božidar Kapler z mandželskeje a dźěćimi

Repro: Jürgen Mačij

Rakečanski pozawnowy chór woswjeći sydondžesaćiny

Jako dzeń załoženja pozawnoweho chóra Rakečanskeje wosady płaći 26. nowember 1950. W podložkach chóra namakaš pak tež pokiwi, zo wobsteješe znajmjeńša hižo wot 1927 hač do 1938 wosadny pozawnowy chór z džesać do dwanaće dujerjami. Tehdyši nawoda bě farar Julius Riota. Po swojim zajeću 1938 njesmědžeše wón wjace jako farar skutkować, štož woznamjenješe tež kónc pozawnoweho chóra w Rakecach.

Na horjeka mjenowanym dnju wutwori farar Hinc Šofta ze sydondžesćinowcami nowy pozawnowy chór. Přeni dzeń swjatku, 13. meje 1951, wustupi wón přeni raz, a to z kěrlušom „Budź chwalba Bohu samemu“. W léće 1954 wobsteješe chór z jedneho dujerja a šěsć započatkarjow. Wot 1958 nawjedowaše jón serbski diakon Arnošt Běrka.

1966 přińdže młody farar Jan Lazer do Rakec. Wón zrozumi jara derje, młodostnych za wosadne žiwjenje zajimować, tež za sobuskutowanje pola dujerjow. Někotře lěta bě wón sam člon chóra, drje je jón tež štyri abo pjeć lět dołho nawjedował. Ličba dujerjow tehdy stajnje přiběraše.

W sydondžesćatych lětach běše młoda Gerda Längsfeld, pozdžišo wudata Kluge, z Jitka nawodnica dujerjow. Jej so poradzi, cyłkej stabilne wuwice zawěsćić. Za jeje wuspěšne skutkowanje počesćichu ju 1978 ze slěbornym znamješkom.

W lětomaj 1978/79 nawjedowaše chór Rakečan Frank Röwe. Wot 1980 přewza kantor Siegfried Bretsch nawodnistwo. Jako wón 2008 na wuměnk woteńdže a do města Leisniga přechajny, namaka so z Jensom Straußom na zbožo zaso nowy angažowany nawoda, kotryž dujerjow hač do džensnišeho nawjeduje.

Najskej hižo něšto lět přjedy, na kóždy pad pak wot spočatka 1970tych lět, zetkach so člonjo chóra prawidlownje pjatk w šesćich na połdra hodžiny k zwučowanju. Nimo toho zeńdžechu so jónu wob lěto na zhromadne probowe dny (Posaunenrústzeit). W małym archiwje materialijow ze žiwjenja chóra, kotryž Martina Hanelt rjaduje, namakaš nimo toho mnohe pokazki na zhromadne wulěty a swjedženje dujerjow. Skutkowanje w chórze je člonam dla přecelskeje atmosfery při zwučowanjach, wustupach a dalšich skladnosćach tež wulke wjesele. Na zakładze dołholětneho wutrajneho džěla je so chór na stabilny cyłk wuwil, kiž na wysokim niwowje hudzi. Bohudžak je so dotal tež přeco zaso poradziło, młodych ludźi za sobuskutowanje zahoric a nowačkow spěšnje do skupiny integrować.

To je čím wažnišo, dokelž maja dujerjo nimo zwučowanjskich hodžin w běhu lěta wobšěrny program absolwować. Čezišćo je hudženje na Božich službach. Wosebje

swjedzenske kemše jutry, ke konfirmaciji, swjatki, žnjowodžakny swjedžen, kermuš, hody atd. su w Rakecach bjez pozawnoweho chóra lědma předstajomne. Nimo toho wotměwaja so tež wosebite pozawnowe kemše, na přikład Nowe lěto abo Bože spěće w kapałce w Hermanecach abo při lěsných kemšach na Dubiču.

Wosebite wjerški su kóždy lěto tež trubjenje po nutrnosci w jutrownej noci a patoržicu na wěži. W podložkach chóra namakaja so tež mnohe pokazki na wustupy na centralnych zarjadowanjach Sakskeho pozawnoweho misionstwa kaž tež w přecelených a susodnych wosadach, na přikład w měsće Bad Bergen abo w Njeswačidle. Prawidlownje hraja dujerjo tež na swjedženjach wosady a Pawoſkeje šule.

njeměještaj, prócowaše so dr. Herrmann jara wo dalewjedženje serbskich kemšow a wužiwanje serbskeje řeče při Božim wotkazanju. Hdyž w léće 2006 w Ludowym nakładnistwje Domowina zběrka serbskich ludowych spěwow za dujerjow wuńdže, dari dr. Herrmann kóždyemu člonaj pozawnoweho chóra jedyn eksemplar. Tak maja dujerjo nětko tež tójšto serbskich spěwow w swojim repertoiru, kotrež zanjesu na přikład w jutrownej noci abo na spěwanjskich wječorkach Bjesady.

Prawy wokomik, sydondžesaćiny Rakečanskeho pozawnoweho chóra woswjećić, by kónc nowembra 2020 resp. swjatki 2021 byt. Jako hódny ramik bě za 2021 w Rakecach předwidžany pozawnowy swjedžen cyrkwinskiho wobwoda Budyšin-Ka-

Džěl člonow Rakečanskeho pozawnoweho chóra před zwučowanjom 10. měrca, sedžo wotlěwa: Julia Strauß, Marita Kobelt, Ruth Kobelt, Sarah Knoth a Jasmin Strauß, zady stejo wotlěwa: Romy Strauß, Jens Strauß (nawoda chóra), Frank Zschornack, Olaf Langner, Heiko Hanelt, Ute Kochte, Martina Hanelt

Foto: Günter Holder

Ale tež zwonka cyrkwinskih skladnosćow je chór aktiwny. Kóždy lěto wustupuje na hodownych wikach gmejny. Rjana tradicija su štučki za jubilarow wosady abo k swójbnym swjedženjam we wosadnych wsach. Potrzeba za tym je tak wulka, zo dyrbi chór wustupy zwonka Rakečanskich wsow konsekwentnje wotpokazać. Husto maja dujerjo wjac hač 40 tajkich wustupow wob lěto.

Přeco hdyž so zhromadny spěwny wječor Hodžijskeje a Rakečanskeje Bjesady w Rakecach wotměwa, wobdžěli so na nim hižo tójšto lět tež pozawnowy chór. Tehodla je spěwny wječor w Rakecach přeco pjatk.

Na zbožo bě wot lěta 1958 tež dr. Gerhard Herrmann člon pozawnoweho chóra. Mjeztym zo fararje Lazar a Kecke wužiwanje serbskeje řeče bohužel hižo za wažne

mjenc. Bohužel pak dyrbješe tutón koronapandemije dla wupadnyć.

Lětsa pak, na njedželi 16. apryla, wočakujetej wosada a pozawnowy chór dujerjow z cyłeho cyrkwinskiho wobwoda w Rakecach. Na tutej njedželi přewza Jens Strauß přidatnje k nawodnistwu Rakečanskich dujerjow nadawki wobwodneho społnomócnjeného Sakskeho pozawnoweho misionstwa za wobwod Budyšin-Kamjenc. Je to rjane připóznaće za jeho angažement na čole Rakečanskich dujerjow kaž tež znamjo za dobre mjeno chóra we wosadze a zwonka njeje. Nimo toho budže to skladnosć, ansamblej k jeho wjac hač 70lětnemu wobstaću gratulować a so jeho člonam za wobohaćenje Božich službow a dalšich zarjadowanjow džakować.

Günter Holder

Powěšće

Slepo. W poľnje wobsadźenej Slepjanskej cyrkwi pokazachu 27. februara dokumentarny film „Es kommt darauf an das Hofen zu lernen“. Hnujacy film režiserki Annetty Dorotheje Weber zaběra so z wudobywanjom brunicy a stawiznami přesylencow z wotbagrowanych wsow. Premjerje w Choćebuzu 23. februara scěhowachu dalše derje wopytane předstajenja w Bělej Wodze, Slepom, Gródku, Rěčicach a we Wojerecach.

Wopomnjenska tafla na domje Jana Haješa we Łazu

Foto: Andreas Kirschke

Łaz. Składnostnje jeho 150. narodnin wopominachu Łazowčeno 3. měrca serbskeho překupca a narodneho prócowarja Jana Haješa. Na přeprošenju spěchowanskeho towarstwa wobdźěli so něhdze 35 wopytowarjow na zarjadowanju w Domje Zejlerja a Smolerja. Wo žiwjenju a skutkowanju Haješa porěča Werner Thomas, předsyda towarstwa Reinhardt Schneider rozložil historiske wobrazy. Młody twarc instrumentow Philipp Heim z Bjedrichow wobruki wječork tež ze serbskim štučkami. Na Jana Haješa dopomina wot lěta 2010 tafla na jeho bydlenskim a wobchodnym domje we Łazu. Namjetowaše so, jeho na podobne wašnje tež w ródnych Lipinach počesćić.

Pomhaj Bóh
časopis ewangelskich Serbow
ISSN 0032-4132

Wudawaćelej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kěrchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarstwo z. t., Privatny puć/Privatweg 21, 02625 Budyšin/Bautzen
Zamolwita redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591 600711, e-mail: PomhajBoh@gmx.de)
Čisć: Lessingowa čisćernja, Kamjenc
Vertriebskennzeichen: 2 B 13145 E
Zhotowjenje a rozšěrjenje: Ludowe nakładnistwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625
Abonement a dary: Serbske ewangelske towarstwo, Kreissparkasse Bautzen
IBAN: DE03 8555 0000 1000 0831 67
BIC: SOLADES1BAT

Pomhaj Bóh spěchuje so wot Załožby za serbski lud, kotraž dóstawa lětnje přiražki z dawkowych srědkow na zakładze hospodarskich planow, wobzamknjenych wot Němskeho zwjazkowneho sejma, Krajneho sejma Braniborskeje a Sakskeho krajneho sejma.
Lětny abonement plaćić 8 eurow.

Minakał. Na swjedźenskich kemšach njedźelu, 12. měrca, w Minakałskej cyrkwi zapokaza Budyski superintendent Tilmann Popp nowu fararku dr. Claudiju Matthes do zastojnstwa. Serbsce witaše kemšerjow farar dr. Robert Malink z Rakec, ze serbskim hronom požohnowa fararku Serbski superintendent Krystof Rummel. Wo hudźbne wobrubjenje postarachu so chór a dujerjo wulkowosady. Młoda teologowka bydli ze swójbju na Minakałskej farje. Wona přewza nawodnistwo wulkowosady w holanskej a hatnej krajnje. Prjedy pak hač móže so poľnje swojim nowym nadawkam wěnować, poda so lětsa do staršiskeho dowola.

Slepo. Wulke zhromadne kemše rjemjeslnikow a přemysłownikow Běłowodžanskich kónčin wotměchu so njedźelu, 19. měrca, w Slepjanskej cyrkwi. Němske hesło kemšow rěkaše: „Wjele rukow, spěšny kónč!“

Wjerbno. Njedźelu, 19. měrca, swječachu w tudyšej sotrowni serbsko-němske kemše. Liturgiju spěwaše farar Tobias Jachmann, předowanje měješe lektor Hartmut Leipner a čitanje Martina Golašojc.

Malešecy. W Malešanskej cyrkwi zarjaduje Domowina njedźelu, 14. meje, nalětni koncert. Spěwa chór Budyšin, k zahajenju koncerta wustupja dźěći wjesneje Witajpěstowarnje „K wódnemu mužej“. Loňši nalětni koncert w cyrkwi bě Radworski chór Meja hromadze z Malešanskimi pěstowarskimi dźěćimi wuhotował.

Dary

W februaru je so dariło za Serbske ewangelske towarstwo 50 eurow a za Pomhaj Bóh 50 eurow, trójce 42 eurow, trójce 17 eurow, 14,95 eurow, štyri króć 12 eurow, dwójce 9 eurow, 7 eurow, 4 eurow a dzejwjeć króć 2 eurow. Bóh žohnuj dary a daricelow.

Spominamy

Před 250 lětami, 3. apryla 1773, zemřě w Budyšinku farar **Hadam Bohuchwał Šěrach**. Rodženy 1724 jako syn fararja w Nosaćicach, wopyta wjerchowsku šulu St. Afra w Mišnje a studowaše teologiju, filozofiju a přirodowědu w Lipsku. Jako farar skutkowaše połtřeća lětdžesatka, wot 1748 hač do swojeje zažnje smjerće, w Budyšinku. Šěrach słuša k wuznamnym serbskim wosobinam a k wasahowacym přirodospytnikam swjeho časa. Wuda serbske spěwarske, napisa serbske wučbny a wědomostne spisy wo Serbach, pěsnješe serbske kěrlušy a přeloži wobšěrnu postilu za domjacu potrebu do serbsčiny.

ny. Mjezynarodnu stawu zdoby sej jako pčowar. Napisa zakładne knihi wo plahowanju pčolkow, založi přenje towarstwo pčowarjow a přeni pčowarski časopis. Pječ lět do smjerće založi w Budyšinku šulu za plahowanje pčolkow, kotraž zajimcow tež z dalšich kónčin přiwabi. Za jeho sledženja pomjenowachu jeho za sobustawa wědomostnych zjednoćenstwow a akademijow a spožičichu jemu wysoke wuznamjenjenja. W Budyšinku je kulturny dom po nim pomjenowany a w cyrkwi wisa wolijowa mólbja z jeho portretom. Dalše počesćenja su lětsa k jeho 250. posmjertninam a k lětu k jeho 300. narodninam předwidžane. T.M.

Přeprošujemy

02.04. Palmarum

10.00 dwurěčne kemše w Rakecach (z wóskowanjom jutrownych jejkow)

05.04. srjeda

18.30 dwurěčna nutrnosć w Rakecach

07.04. čichi pjatk

10.00 serbske kemše z Božim wotkazanjom w Rakecach (sup. n. w. Malink)

12.00 nutrnosć w serbskim rozhtosu (sup. Rummel)

14.30 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (sup. n. w. Malink)

09.04. jutrowna njedźela

06.00 jutrowne spěwanje we Wuježku

10.00 dwurěčne kemše w Rakecach

12.00 nutrnosć w serbskim rozhtosu (farar Haenchen)

10.04. jutrowna pónđzela

9.30 Serbska jatšowna namša w Picnju (farar Ksenka), RBB pšenusujo

14.04. – 16.04. wot pjatka do njedzele

Serbski ewangelski kónč tydženja w Hainewalde

16.04. Quasimodogeniti

12.00 nutrnosć w serbskim rozhtosu (sup. n. w. Malink)

19.04. srjeda

19.00 Bjesada w Hodźiju na kantoracě

29.04. sobota

14.30 wosadne popoľdnje na farje w Bukecach

06.05. sobota

18.00 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (sup. n. w. Malink)

07.05. Kantate

10.00 Serbsko-nimska namša w Kórjenju (farařka R. Magirius)

12.00 nutrnosć w serbskim rozhtosu (fararka Malinkowa)